

ACC. N:R M. 10350: 1-2.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Hugo Persson
 Härad: V. Göinge Adress: Björkefalla, Vittsjö
 Socken: Vittsjö Berättat av: Mrs Trullberg
 Uppteckningsår: 1947 Född år 1861 i Vittsjö

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Prestaren.

s. 1-2.

LuF 60.

ACC. NR M. 10350:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Brullet av prestaver förekommer.

Man inlägger i benämningen de flösbekända faunor,
som användas vid begravnings.

Prestaver betyder stängerna. De, som bär dem,
kallas prestaverare.

Prestaver ha förekommit sedan 1890-talet. Man
vet ej vid reus begravnings de först förekommit,
ej heller variför brullet kommit.

Stängerna äro svarta med spetsen avrundad
och ett par försilvade inläggningar. Toppen
bildar så att säga ett litet horn. Nedanför detta
finns en inbuktning, där man klyfter det svarta
flöret. De ha alltid haft samma utseende.
Koppar äger dem.

Prestaver förekommer vid varje jordfästning
männor. I början användes de till för folk
för fattighuset.

Om prestaverare brukar ståtliga, lykovända

LUF 60.

Är ansetta församlingens frugor. De flesta äro
färdiga sed. När någon fru älskar honom
begraves, är det alltid fattigvårdsgången
och.

Både de prästvernde gå för listan. Sedan
komma alltid de närmast söjande efter listan.
De prästvernde ha fört ståt med hils
indfärd utspäkt, men under senare är
förkommit det ibland, att de fatta sig under
prästens giftetal i kyrkan.

Hängerna hållas i högra handen och bäras
uppåt öfver högra skuldan. Hängerna ha
frut i de främsta händerna vid graven, men
under senare är de ännu förkommit har
det hänt, att de prästvernde också hälet
prästarerna.

Hängt under är gränsen för hils.
Prästver ha aldrig förkommit inom vid begravnings.